

Erhvervsministeren (Stævning): Det Lovforslag, jeg herved har den Ære at forelægge for det høje Ting, er, saaledes som det fremgaar af Meddelelsen, *Forslag til Lov om Banker*. Det vil erindres, at der i forrige Rigsdagssamling i det høje Landsting blev forelagt et Lovforslag, hvis Forandringer i den gældende Banklovgivning dog var meget omstridte. Jeg har derfor ment det rimeligt at underkaste Sagen en fornyet Behandling og er da ogsaa kommet til det Resultat, at en noget videregaaende Revision bør finde Sted.

Den gældende Lov om Banker er, som man vil vide, ikke særlig gammel. Den er givet i 1919, men der er jo netop i de Aar siden da indvundet særdeles dyre Erfaringer med Hensyn til privat Bankvirksomhed. Jeg har da ment, det var fornødent ved en ny Lovgivning paa dette Omraade at tage Hensyn til de indvundne Erfaringer og gøre det derved, at man indretter den nye Lov med det Formaal, at Katastrofer som dem, vi har oplevet, af særdeles landsskadelig Karakter afværges, hvis det er muligt ved Lov at afværge saadant.

Mine Betragtninger gaar ud fra det Hovedsynspunkt, at Banker er ikke og kan ikke være at opfatte blot som private Forretninger, thi de forvalter ikke blot en privat Forretningsmands eller en lille Gruppe Forretningsmænds Penge, men de forvalter i Henhold til de almindeligt gældende Bestemmelser alle de Sparemidler, som Befolkningen betror dem. Bankerne er derfor et vigtigt Led i Erhvervs- og Samfundslivet, og de kan ikke opfattes som private Forretninger eller Aktieselskaber, der kan handle ganske, som de vil. De er et saa vigtigt Led i Erhvervs- og Samfundslivet, at Samfundet maa have fornødne Indseende med dem og rimelig Indflydelse paa, hvad der kan tjene til at sikre Befolkningen, som indskyder deres Sparemidler eller andre Kapitaler til Forvaltning i disse Banker. Der kan overfor denne Sag rejses Spørgsmaal om, hvorvidt det overhovedet er rimeligt at overlade privat Forretningsdrift noget saa vigtigt som Forvaltningen af et Folks Kapitaler, men i hvert Fald forekommer det mig, at saalænge man overlader den private Forretningsdrift dette Omraade, maa denne Forretningsdrift underkaste sig en indgaaende offentlig Kontrol, for at de almene Interesser kan blive varetaget.

Ved det Lovforslag, som jeg nu skal forelægge, har man altsaa søgt at løse denne Opgave, søgt at sikre Borgerne og Samfundet og har i den Henseende draget Lære af de Begivenheder, der er indtruffet i Bank-

verdenen, saaledes at man har strammet Bestemmelserne med Hensyn til Kontrollen og med Hensyn til Bankernes Frihed til Udlaan, Spekulation og andet i den Udstrækning, som de sørgelige Tildragelser i saa høj Grad har givet Anvisning paa. Jeg er paa den anden Side overbevist om, at der ved Loven, som den er udarbejdet, er den fornødne Frihed til Stede til Udfoldelse af en sund Forretningsvirksomhed, men jeg lægger ikke Skjul paa, at Hensigten er at hindre Spekulationsvirksomhed og den Række skadelige Transaktioner, som man har set udfolde sig i tidligere Tider i Bankvæsenet. Lovforslaget har været forelagt Repræsentanter for de interesserede Bankvirksomheder her i Landet og er, efter at Forhandlinger med disse Repræsentanter har fundet Sted, underkastet en ny Behandling, under hvilken der er taget Hensyn til de fremsatte Ønsker, naar disse syntes at have Bund i praktiske Forhold, som det var rimeligt og muligt at gøre Indrømmelser overfor.

Ved Lovforslaget inddrages al Bankvirksomhed under Tilsynet og Lovgivningen, ogsaa de saakaldte Andelskasser, der hidtil har været ganske ukontrolleret. Det bestemmes endvidere, at Bankvirksomhed med Modtagelse af Indlaan kun maa drives af Aktieselskaber eller Selskaber med gensidigt Ansvar. Der er med Hensyn til de saakaldte Andelskasser en Række rimelige Undtagelsesbestemmelser, hvorved disse Kasser fritages for de for Aktieselskaber gældende Bestemmelser om Likviditet, om Udlaan af de betroede Midler o. s. v., Undtagelsesbestemmelser, som man har anset det for rimeligt at indføre, idet det gensidige Ansvar, som Andelskasserne bygger paa, formentlig maa kunne opveje det, som for Aktieselskabernes Vedkommende maa præsteres i rede Penge.

Det er ud fra Betragtningen om Bankerne som Forvaltere af Offentlighedens Kapitaler, at Bestemmelserne er tilvejebragt, og jeg skal nævne visse Hovedbestemmelser, der vil give Karakteren af det Forslag, jeg fremsætter. Man indfører som Betingelse for Oprettelse af Banker saakaldte Koncessioner, hvorved Ministeriet altsaa bliver i Stand til, naar en Bank ønskes oprettet, at skønne over, hvorvidt Antallet af Banker paa det Sted, der er Tale om, er saa stort, at det maatte udelukke nye Bankforetagender, eller saa lille, at der er Grund til at tillade en ny Banks Oprettelse, ligesom man ogsaa er i Stand til at anstille Skøn over, hvorvidt Banken kan placeres paa en saadan Maade